

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 27. jūlijā iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) – ZW/Deutsche Lufthansa AG

(Lieta C-498/18)

(2018/C 399/31)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Prasītāja: ZW

Atbildētāja: Deutsche Lufthansa AG

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Monreālas konvencijas 35. panta 1. punktā noteikto divu gadu termiņu prasības celšanai var pārtraukt vai apturēt?
- 2) Vai Monreālas konvencijas 35. panta 2. punkts, [saskaņā ar kuru] “šā laikposma aprēķināšanas metodiku nosaka saskaņā ar tiesību aktiem, atbilstīgi kuriem darbojas tiesa, kas izskata šo lietu”, ļauj uzskatīt, ka valsts tiesību norma par termiņa aprēķināšanas sākumu var būt pārāka par 35. panta 1. punktā paredzēto vispārējo noteikumu, saskaņā ar kuru termiņu aprēķina no ierašanās galamērķī brīža?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 13. augustā iesniedza Tribunalul Ilfov (Rumānija) – EP/FO

(Lieta C-530/18)

(2018/C 399/32)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Ilfov

Pamatlietas puses

Prasītāja: EP

Atbildētājs: FO

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai 15. pants Padomes Regulā (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību ⁽¹⁾ ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nosaka izņēmumu no noteikuma par tās vietas valsts tiesas jurisdikciju, kurā ir bērna faktiskā dzīvesvieta?
2. Vai 15. pants Padomes Regulā (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību ir jāinterpretē tādējādi, ka kritēriji, kas norāda uz nepilngadīgā īpašu saikni ar Franciju [...] ir kritēriji, ko paudusi lietas puse (proti, nepilngadīgais bērns ir dzimis Francijā, viņa tēvs ir Francijas pilsonis, viņam ir uz asinsradniecību balstīta ģimene, ko veido divas māsas un brālis, māsasmeita, vectēvs no tēva puses, tēva pašreizējā neprecētā dzīvesbiedre un viņu nepilngadīgā meita Francijā, savukārt Rumānijā šim bērnam nav neviena radnieka no mātes puses, viņš apmeklē franču skolu, nepilngadīgā bērna izglītība un domāšanas veids kopš dzimšanas ir franču garā, valoda, ko mājās saziņai lieto vecāki savā starpā un ar bērnu, vienmēr ir bijusi franču valoda), un tāpēc valsts tiesai ir jāatzīst, ka Francijas tiesa ir piemērotāka?

3. Vai 15. pants Padomes Regulā (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību ir jāinterpretē tādējādi, ka procesuālās atšķirības starp abu valstu tiesiskajiem regulējumiem, kā slēgta tiesas procesa norise specializētās tiesās, kalpo prioritārajām nepilngadīgā bērna interesēm minētās [Savienības tiesību] tiesību normas izpratnē?

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV 2003, L 338, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2018. gada 12. septembrī – Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-576/18)

(2018/C 399/33)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: B. Stromsky un D. Recchia)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt, ka, neveicot visus pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai izpildītu Tiesas 2012. gada 29. marta spriedumu lietā C-243/10, kurš attiecas uz tā atbalsta atgūšanu no saņēmējiem, kas ir atzīts par nelikumīgu un nesaderīgu ar kopējo tirgu Komisijas Lēmuma 2008/854/EK ⁽¹⁾ (2008. gada 2. jūlijs) izpratnē, Itālijas Republika nav izpildījusi šajā lēmumā un LESD 260. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Itālijas Republikai samaksāt Komisijai fiksētas likmes summu, kuras apmērs iegūts, reizinot summu 13 892 EUR apmērā par dienu ar to dienu skaitu, cik ilgi turpinājās pārkāpums, šo summu nosakot ne mazāku kā 8 715 000 EUR, skaitot no dienas, kad tika pasludināts spriedums lietā C-243/10, līdz dienai, kad tiks pasludināts spriedums šajā lietā;
- piespriest Itālijas Republikai samaksāt Komisijai kavējuma naudu par pusgadu, ko Komisija ir noteikusi no tā pusgada, kurš seko dienai, kad tiks pasludināts spriedums šajā lietā, un kas ir vienāda ar 126 840 EUR dienā;
- piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar Lēmumu 2008/854/EK (2008. gada 2. jūlijs) par valsts atbalsta shēmu viesnīcu nozarei Sardīnijā (1998. gada reģionālais likums Nr. 9 – Atbalsta N 272/98 nepareiza izmantošana), kas publicēts 2008. gada 13. novembra ESOV L 302, Komisija par nelikumīgu un nesaderīgu ar iekšējo tirgu atzina attiecīgo Itālijas piešķirto valsts atbalstu un lika to atgūt.

Ar 2012. gada 29. marta spriedumu lietā C-243/10 Komisija/Itālija Tiesa atzina, ka Itālija nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir noteikti saskaņā ar minēto lēmumu, jo noteiktajā termiņā nav veikusi visus pasākumus, kuri ir vajadzīgi, lai no saņēmējiem atgūtu atbalstu, kas ir piešķirts minētajā lēmumā paredzētās shēmas ietvaros.

Vairāk nekā sešus gadus pēc minētā sprieduma pasludināšanas, neraugoties uz vairākkārtējiem Komisijas lūgumiem Itālijas valdībai, lielākā daļa attiecīgā atbalsta vēl nav atgūta. Argumenti, ko šajā ziņā ir izvirzījusi Itālijas valdība, it īpaši saistībā ar valstī notiekošajām tiesvedībām, nevar pamatot šādu pienākumu neizpildi. Tātad no tā izriet, ka šīs prasības iesniegšanas dienā Itālija vēl nav pilnībā atgūvusi atbalstu un tādējādi nav pilnībā izpildījusi Tiesas spriedumu lietā C-243/10.